

πρὸς ἐνθύμισιν ἐκεῖνα δῶρα θφείλομεν κατὰ μέγα μέρος τὴν διατήρησιν τῶν πολυτίμων τούτων χειρογράφων, ἐν οἷς πρὸς τοῖς ἄλλοις θλόκληροι ὑπάρχουσι σελίδες ἀρκούντως ὠφέλιμοι διὰ τὴν ἱστορίαν.

Κατ' ἀρχὰς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ὁ χάρτης ἐχρησίμευσεν ὅπως περιδέωσι καὶ καλύπτωσι τὰ ἐμπορεύματα. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ μετεχειρίζοντο αὐτὸν καὶ ὡς εἶδος ὑφάσματος εἰς διαφόρους ἐργασίας, ὡς τοῦτο γίνεται δῆλον ἐκ πολλῶν νεκροκραββάτων μωμίων ἐντὸς τῶν ὁποίων εὐρίσκονται οἱ νεκροὶ περιβεβλημένοι μεγάλαις ταινίαις ἐκ παπύρου καὶ ἐξ ἀρχαίων ἐσχισμένων χειρογράφων. Οὕτως ἀνεκάλυψαν καὶ ἐδημοσίευσαν φύλλον παπύρου τὸ ὁποῖον περιεῖχε περὶ τοῦ ἐκαστὸν στίχους ποιήματός τινος τοῦ γηραιοῦ ποιητοῦ Ἀλκαμάχου καὶ ἕτερον περιέχον τὸ τέλος λόγου ρητοροδιδασκάλου τινός.

Οἱ ἀρχαῖοι ἔγραφον συνήθως ἐπὶ τοῦ ἐνός μόνου μέρους τοῦ παπύρου, ἢ δ' ὀπισθία σελίς ἔμνευε πάντοτε κενή. Οἱ οἰκονόμοι ἢ οἱ ἤκιστα ἐνασχολούμενοι περὶ τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐχρησιμοποιοῦν αὐτὴν πολλάκις εἰς τοὺς οἰκιακοὺς αὐτῶν λογαριασμοὺς καὶ εἰς τὰ σκέδια τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, ἐνῶ ἡ πρώτη σελίς περιεῖχε κείμενον, ἕπερ πολλαχῶς ἐνδιαφέρει ἡμᾶς σήμερον. Τοιοῦτοι πάπυροι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Louvre ἐν Γαλλίᾳ. Μεταξὺ τῶν παπύρων τῶν ἀνακλυθέντων ἐν τῷ Σεραπείῳ ὑπάρχει καὶ εἰς τοῦ ὁποίου ἡ πρώτη σελίς περιλαμβάνει σύνοψιν ἀστρονομίας κατὰ τὰς θεωρίας τοῦ Εὐδόξου, καθὼς καὶ ἕτερος ὅστις περιέχει τεσσαράκοντα στίχους διαλεκτικοῦ συγγράμματος, οὗτινος ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἴσως ὁ ἐπίσημος στωϊκὸς φιλόσοφος Χρῦσιππος. Προσέτι φιλολογικόν τι ἀποσπάσμα εὐρέθη πρό τινων ἐτῶν ἐπὶ τινος παπύρου ἐκ τῶν ἀνακλυθέντων, ὡς εἴπομεν, ἐν τῷ Σεραπείῳ, ἕπερ ὁ K. Ambroise Firmin-Didot ἠγόρασεν ἐκ τῶν κληρονόμων τοῦ K. Champollion-Figeac καὶ τοῦ ὁποίου ἡ δημοσίευσίς ἀνετέθη εἰς διακεκριμένον καὶ ἰκανὸν ἑλληνιστὴν τὸν κ. H. Weil. Περιεῖχε δὲ μετὰ ἄλλων τετραχίλιον ἀρχαίας κλασικῆς ποιήσεως καὶ χωρία τινα ἐκ τινος τραγωδίας τοῦ Εὐρυπίδου *), ἅτινα ἀπευθύνονται ὑπὸ νέας κόρης πρὸς τὸν πατέ-

*) Περὶ τοῦ ἀποσπάσματος τούτου ἔγραψεν ἐσχάτως ὁ κ. Γρ. Βερναρδάκης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν» ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ νεώτερον εὐρυπιδεὲς ἀποσπάσμα τοῦ Εὐρυπίδου καὶ ἡ τραγωδία εἰς ἣν ἀνήκει». Σημ. Μ.